STEAUA A CÎȘTIGAT „CUPA ROMÂNIEI"

A TREIA

Pe teren, finala se încheiase. Dar abia după minutul 90 jucătorii echipelor Steaua și Dinamo își disputau la cabine cea de-a treia repriză... A repriză ceva mai scurtă, dar tensionată la maximum, presărată cu bucurii și necazuri, cu lacrimi și sărutări, cu băieți afectați de înfrângere sau extaziați de euforia victoriei.

In cabina militarilor într-un mănunchi, Sătmăreanu, Tătaru, Iordănescu, Naom, Ciugarin și ceilalți jucători își acopereau cu sărutări antrenorii. Vigu, marcat de efort, cu capul în palme, își ascundea fața plină de sudoare. Sătmăreanu întrerupe zarva : „Băieți, a fost o finală de zile mari și ceea ce mă bucură nespus de mult este faptul că acum pășim în „Cupa cupelor" pe ușa din față. *Secundul Constantin îl completează :* „Este cel mai bun joc pe care l-ați făcut pînă acum, superior tuturor celor din campionat". *Ușa se deschide și frații Tătaru (Stelică și Nicu) se reped și îl sărută pe mezinul familiei, Gigi, factor determinant al victoriei ștefăștilor. Pantea, fellow-ul tatălui de predecesorul său, Cacoveanu, privește scena frăților Tătaru și apoi îl bate prietenește pe umăr pe Haidu, spunându-i :* „Un om lipsește dintre noi. Și e păcat. Ar fi meritat cu prisosință să guste și el din splendoarea reușitei noastre. Sînt convins că „nea Toto" (Onisie) va apare din clipă în clipă, căci are și el o contribuție la această cupă". *Antrenorul Covaci, după ce-și aprinde a 32-a țigare, afirmă că victoria a fost obținută în clipa în care elevii lui au știut să-și strunească nervii, mai ales în finalul jocului.*

Pași ne poartă spre celălalt capăt al culoarului, acolo unde o liniște apăsătoare domina cabina dinamoviștilor. Traian Ionescu, zimbitor totuși, trece primul prin mulțime : „Puteam câștiga și noi la fel de bine. Au fost perioade egale de dominare. Fără gafa lui Constantinescu rezultatul era altul. Așa..." *Cei mai abătut dintre jucători era însăși unul din autorii morali ai insuccesului. Și portarul Constantinescu, căci despre el este vorba, își spune ofiul :* „Recunosc că am partea mea de vină, la primirea golului al doilea, dar și zidul a fost cît se poate de defectuos făcut. Am fost mascat, am intervenit cu întîrziere și mingea m-a păcălit, luînd un efect curios, după ce a atins pămîntul. Am pierdut finala în prima parte a meciului atunci cînd Lucescu a ratat acea mare ocazie. La 2—0 ar fi fost altă aruncare". *Căpitanul echipei, Nelu Dunweiller, recunoaște cu sinceritate meritul învingătorilor, iar fratele său Radu mai în glumă mai în serios pare mulțumit :* „Altfel, cum aș mai

CONFRUNTARE DE POTENȚE ȘI CONCEPȚII

A fost o finală interesantă. Cu acțiuni în viteză și un mare număr de situații periculoase la amîndouă porți, cu rătări spectaculoase și erori de arbitraj, cu momente prelungite de suspense și o pasionantă evoluție a scorului, cu multă risipă de energie și deslănțuiri de pătimașe, cu penalturi și cu cinci goluri care în cele din urmă au stabilit un învingător merituos, în persoana echipei care a reușit mai bine să depășească pragul unor dificultăți create de desfășurarea jocului, de tensiunea nervoasă și, bineînțeles, de miza înfrînirii.

Pentru că, nu trebuie să trecem cu vederea faptul că, înaintea acestei finale, erau destui acei care își fundamentau anumite prevederi și așteptări pe un raționament care suna cam așa : **„Dinamo a cîștigat campionatul, Steaua joacă oricum în Cupa cupelor, așa că meciul dintre ele nu poate fi decît indeplinirea, mai mult sau mai puțin formală, a unei ultime obligații competiționale".** Și dacă cei care gîndeau astfel ar fi avut și curiozitatea, dar mai ales posibilitatea, să-i vadă pe jucătorii celor două echipe în ajunul confruntării lor stînd împreună în Parcul de la Snagov, într-o ambianță și o atmosferă de nedisimulată prietenie, impresiile s-ar fi transformat desigur în certitudini.

Și totuși, aparențe înșelătoare ! Pentru că pe teren socotelile (tunora) de acasă, nu s-au potrivit de loc cu modul în care cele două finaliste și-au apărat șansele. Pentru că atît Dinamo — tintind mult visatul event campionat-cupă, cît și Steaua, marea specialistă a competiției K. O., dornică să-și cîștige fără concesii circumstanțiale dreptul participării în întrecerea europeană a cîștigătoarelor de cupe, s-au situat, spre lauda lor, la nivelul adevăratului sens al luptei sportive, reușind să ofere celor prezenți **o partidă de interes, de mare angajament și spectacol.**

A cîștigat în final Steaua, după ce de mai multe ori siguranța victoriei a surîs pe rînd fiecăreia dintre echipe. Mai întîi dinamoviștilor, la scorul de 1—0, cînd Lucescu n-a reușit să transeze în favoarea lui duelul cu Haidu, apoi stelîștilor cînd Pantea, ratînd aproape de pe linia porții, n-a putut modifica tabela de marcaj, la 2—1 pentru echipa sa. Pentru ca în a doua parte a meciului, după 2—2, golul care avea să decidă pe cîștigători să slalomeze printre Lucescu și Tătaru, Nunweiller VI și Vigu, făcîndu-i totuși, în cele din urmă, cinstea de autor „optarului" de aur. Ce va fi acum ? Răspunsul îl vor da numai jucătorii care **au obligația să confirme cîștigurile de pînă acum, atît în viitoarele confruntări competiționale interne, dar mai ales în cele internaționale, acestea din urmă constituind cel mai obiectiv mijloc de dimensionare a valorilor.**

Campiona țării, Dinamo, a făcut încă odată, în compania echipei Steaua, **dovada unor calități de necontestat care i-au adus pe merit titlul de cea mai bună formație din plutonul primelor 16.** Formație sa de joc a slăbit cu siguranță în acest final de sezon. Și, ceea ce este mai semnificativ de reținut, ni se pare faptul că apărarea — elemental său de bază și de mare rezistență — este nu numai în declin de formă (lucru explicabil și normal poate la un moment dat) ci și în criză de siguranță și chiar manieră în modul de acțiune. Dominică de exemplu, în partida cu Steaua, compartimentul defensiv dinamovist a rezolvat din 95 de atacuri ale adversarului, un număr de 61, dintre care 27 respinse prin joc constructiv, 15 destructiv și 19 prin antijoc, ceea ce trebuie să reducă considerabil eficacitatea. Dar, așa cum am mai arătat mai înainte, toate aceste incontestabile realizări trebuie consolidate, dezvoltate la scara întregului campionat și confirmate în contextul unor rezultate de valoare pe care le așteptăm, în egală măsură, de la echipele noastre reprezentative și de club, în viitoarele confruntări internaționale.

Mihai IONESCU

ȘCOALA SP

PETROLUL. LA UN PAS DE TITLU. Bunei pregătiri tehnice și jocului combinativ al ploieștenilor, elevii din Sibiu opun o mare putere de luptă și ambiție, un fotbal simplu, viguros. Dobre, Cramer, Sătănescu abuzează de driblinguri în situații nejustificate și pasează prea rar, printr-o singură fază ar fi putut marca... **singurii** care au fluierat penalti pe considerent al că atacantul dinamovist a fost pătrunderea, a fost atacat la min. 8-a dezechilibrat și a căzut. În schimb, la ecaalită poartă, Sătmăreanu a fost atacat de la spate în spațiul suprafeței de pedeapsă și corm regulamentului am acordat 11 . In repriza secundă, în min. 58,

După ce a stabilit scara a XV-a a campionatului republican, în turneul final SCOALA SPORTIVĂ Sibiu a întîlnit pe Universitatea Craiova (2—0), Universitatea Cluj (6—3) și Universitatea Cluj (2—1).

In finală, 4—3 cu Petrolul după executarea a este lovituri de la 11 m. (La sfîrșitul celor 90 de minute, scor egal : 0—0).

AU MARCAT : Dop, Turlea, Mocea, Marcu respectiv Cramer, Angelescu și Corbu.

SC. SP. SIBIU : Dumitrache — Vrîan, Schell, Hințea, Bogdan, Dop, Marcu, Mohan (min. 54 Scalia), Turlea, Mocanu. Antren. Brătfălean.

PETROLUL PLOIEȘTI : Teodor — Mureșan, Corbu, Cărăin, Vasiliu, Istrătescu (min. 46 Ronaiu), Stănescu, Cramer, Dobre, Angelescu.

A arbitrat foarte bine Victor Pădureanu.

puternic la poartă, Schell, investit căpitan de echipă în ziua cînd împlinea 18 ani, se opune cu inversiune și precizie atacanților ploieșteni.

Cu excepția min. 54—65, intreaga repriză secundă aparține petroliștilor, decisă să transeze disputa în favoarea lor. Construiesc cu migală atacurile la mijlocul terenului, se apropie tot mai des și periculos de poarta apărată excelent de Gunes, depășesc de cîteva ori sistemul de-

sîv dirijat de Schell, dar rămîn inadmisibil din poziții extrem favorabile. Cu tot presingul făcut asupra porții adverse, ei nu vor înscrie golul pe care l-ar fi meritat cu prisosință.

N ȘUT NU PREA PUTERNIC. TUL IMPRECIS ȘI... Pentru delățarea celor două echipe, conm regulamentului, se execută cinci lovituri de la 11 m. Titlul portia apărată excelent de Gunes, depășește de cîteva ori sistemul de-

salt providențial al unuia dintre portari. De la sibieni ratează Schell. Și iată-l în prim plan pe portarul din Tălmaciu. Centrul atacant Dobre își potrivește balonul, își ia elanul necesar și cu latul plasează mingea în stînga lui Gunes. Apărătorul sibienilor zvîrnește, prinde și cade... sărutînd mingea. Al doilea penalti e ratat de Vasile Crăciun (sut peste bară) și... Școala sportivă din Sibiu devine campioana țării.

Laurențiu DUMITRESCU

REPRIZĂ A FINALEI

dat ochii cu Sătmăreanu sau Tăru la echipa națională !»

Conducătorul jocului, arbitrul Gheigean, încearcă să elucideze cîteva ze discutabile : „In minutul 22, a-nci cînd Lucescu a căzut în careu, am fluierat penalti pe considerenul că atacantul dinamovist a fost pătrunderea, a fost atacat la min. 8-a dezechilibrat și a căzut. În schimb, la ecaalită poartă, Sătmăreanu a fost atacat de la spate în spațiul suprafeței de pedeapsă și conorm regulamentului am acordat 11 . In repriza secundă, în min. 58,

timi pot reproșa doar cele cîteva secunde de ezitare. Am văzut clar cum Negrea a atins mingea cu mîna și în concluzie am fluierat henț în careu. In orice caz, mai rar o asemenea finală dramatică, disputată cu dîrzenie. Steaua a avut în final un plus de vitalitate și cred că acesta a fost factorul determinant al victoriei. Regret faptul că jucătorii ambelor echipe n-au știut în anumite momente să-și struneacă nervii".

Gheorghe NERTEA

Radiografia meciului

A 32-A FINALĂ DIN ELE 34 EDIȚII UPEI (în 1943—44 nu s-a rminat) : STEAUA-DIAMO 3—2 (2—1)

AUTORII GOLURILOR: -1 Lucescu (min. 2), 1—1 itaru (min. 21) — din m, 2—1 Tătaru (min. 29) din lovitură liberă, de circa 20 m., 2—2 Lucescu (min. 63) din 11 m, —2 Tătaru (min. 80).

RAPORT DE CORNERE: -4 (6—4) pentru Dina-o.

AMBIANȚA. Festivă, ca ntru o finală care înseie sezonul oficial 70/71. Timpul frumos a ras pe stadionul „23 gust" peste 60.000 spectatori, satisfacuți de calitea finalei, disputată r-o notă de mare rivaate sportivă. Ca toate ecturile Steaua-Dinamo, adrul sărbătoresc a fost mpletat de festivitatea premierea a echipelor: NAMO cu tricourile de mpioană, STEAUA cu upa României.

FORMAȚIILE:

Steaua (antrenori: St. ovaci și Gh. Constantin) : idu 8 — Sătmăreanu 9, ugarin 7, Negrea 7, istache 7 — Naom 7, cu 9 — Pantea 8, Tăcu 5, Iordănescu 9. Duriu III 6 (min. 70: denei 7).

Dinamo (antrenori: Trnescu și D. Nicolae-Ni-

cusor) : Constantinescu 6 Cheran 7, Nunweiller III 8, Gabriel Sandu 6 (min. 46: Stoenescu 7), Deleanu 7 — Dinu 7, Nunweiller VI 7 — Săceanu 6, Doru Popescu 5 (min. 56: Haidu 6), Dumitrache 6, Lucescu 5.

CARACTERISTICI DE JOC. Echipa campioană a acționat în maniera sa obișnuită : cu „libero" și marcaj om la om în zona porții (Dinu și Sandu, „umbre" ale lui Tătaru și, respectiv, Iordănescu) și cu contraatacuri rapide care au surprins deseori apărarea stelistă (adeptă a marcajului în zonă), mai ales prin pasele lungi și în diagonală ale lui Dinu. Steaua a riposta cu un joc combinativ, pregătit la mijlocul terenului și desfășurat cu dese schimbări de direcție, cu aportul consistent al lui Vigu, Sătmăreanu, Iordănescu și Tătaru.

JOCUL ȘI DESFĂȘURAREA LUI. O finală extrem de plăcută și pasionantă, spectaculoasă în deosebi în prima repriză, dinamică, prin oscilațiile de scor și numeroasele faze de poartă, în cursul cărcia Steaua a jucat mai complet, cu mai multă varietate, oferind faze spectaculoase și întrecîndu-și partenerul și la capitolul resurse fizice. A meritat satisfacția victoriei, care-i răsplătește o comportare remarcabilă în sezonul de primăvară.

Prima parte a primei reprize i-a aparținut lui Dinamo, al cărui atac a avut în excelentul Lucescu un adevărat motor.

Campionii au avut ocazia să majoreze scorul deschis în min. 2, dar de două ori Haidu a respins șuturile lui Lucescu, scăpat singur. (min. 11 și 19). Și în loc de 3—0 sau măcar 2—0 pentru Dinamo, a fost... 1—1 și apoi 2—2 pentru Steaua, care a stăpînit a doua parte a reprizei, și care, la rîndul său, putea urca scorul, în min. 44, dar Pantea a ratat de la ețiva metri. Repriza a doua a fost mai lentă ca ritm, mai dură în angajamente și dese întreruperi din cauza nervozității unor jucători. Începutul aparține Stelei, dar Dinamo revine și egalează jocul, Haidu intervine salvator din nou (min. 54, tot la un șut al lui Lucescu), apoi Tătaru trage în bară (min. 55) și în min. 62 egalitate: 2—2. Finalul însă vede pe Steaua în revenire. Vigu ratează și el o mare ocazie (min. 78), după o cursă de peste 50 m (!), pentru ca Tătaru să pecetluiască scorul final cu 10 minute înainte de sfîrșit.

ARBITRAJUL lui C. Ghemigean a reușit să... nemulțumească ambele tabere prin unele alegeri (a trecut cu vederea un fault în careul Stelei, comis într-o fază confuză, dar a acordat — pentru aceeași infracțiune la poarta lui Dinamo) și prin eziările sale (penaliul dinamoviștilor l-a acordat după ce faza se consumase și mingea fusese degajată, la protestul lui Dinu). El a creat o stare de nervozitate care s-a manifestat prin intrări dure și atitudini nesportive (Dumitrache, Vigu, Tătaru, Dinu)

ORTIVĂ SIBIU — CAMPIOANA JUNIORILOR

O echipă cu pretenții, favorită. **Petrolul Ploiești** (antrenor Gh. Dumitrescu) și revelația ediției 1970/1971 a campionatului republican al juniorilor, **Școala sportivă Sibiu** (antrenor prof. Tr. Todoran) s-au angajat duminică, pe stadionul „23 August", într-o aprigă finală pentru cîștigarea titlului de campioană națională. Fără să se ridice la un nivel tehnic deosebit, partida a satisfăcut datorită dăruirii cu care au luptat ambele echipe, suitei de ocazii ratate de Petrolul în repriza secundă, epilogului (din 5 lovituri de la 11 m.), care a decis campioana.

Dar, iată mai jos cîteva considerații pe marginea acestei finale, o prezentare a echipei cîștigătoare și cîteva impresii culese după meci.

Tov. Gh. Urich, membru al Biroului federal, înmînează trofeul de campioană căpitanului echipei Școlii sportive din Sibiu.

VĂ PREZENTĂM CAMPIONII

HELMUTH GUNEȘ, portar (născut în anul 1953), elev la Liceul din Tălmaciu, cl. XI. Reflexe uimitoare, foarte calm.

GEORGE VIRLAN, fundaș (n.: 1954), elev Liceul economic Sibiu, anul II. Bine făcut fizic, își dublează prompt cecchiperii din apărare. Mai are încă doi ani de juniorat.

EDUARD SCHELL, fundaș (n.:1953), elev Liceul energetic, anul IV. Atlet, viteză de reacție, mare capacitate de efort.

VIOREL HINȚEA, fundaș (n.:1953), elev Liceul „Octavian Goga", cl. XI-a. Mult mai activ în fazele de atac, după cu sfîrșire de la un capăt la altul al tecului.

GHEORGHE BOGDAN, fundaș (n.: 1953), absolvent al Liceului „Gh. Lazăr". Se remarcă prin inteligență în joc.

ROMAN DOP, mijlocaș (n.:1953), absolvent al Liceului nr. 3, Alcargă mult pe teren, bun în fazele de apărare. elev Liceul nr. 2, cl. XI-a. Coordonator de joc, bun tehnician.

IOAN MOIAN, atacant (n.:1953), elev Liceul nr. 2, cl. XI-a. Pregătiu bine din punct de vedere fizic.

GHEORGHE TURLEA, atacant (n.: 1952), absolvent al Școlii profesionale C.F.R. Sibiu, Golgeterul echipei.

VIRGIL MUSCĂ, atacant (n.:1953) elev, Liceul economic anul III. Inaintează bine la poarta din afara careului.

IOAN BRATU, atacant (n.: 1953), elev, Liceul „Octavian Goga" cl. XI-a. Subtil în joc, vizează corespunzător.

VASILE ȘOAITĂ, atacant (n.: 1953), elev Liceul economic anul III. Fin dribleur, viteză în joc.

Din lotul prezent la finală au mai făcut parte IOAN MUTU, portar (n.: 1954) elev, Liceul agricol, anul II; ALEXANDRU LODEA fundaș (n.: 1953) elev, Liceul economic, anul IV și AUREL MUNTEANU, mijlocaș (n.: 1959), elev, Liceul „Gh. Lazăr", cl. IX-a.

PREMII... DISTINCȚII...

După finala Cupei României, au fost înmînate o serie de premii și trofee.

Echipa DINAMO a primit Cupa Campionatului (în fotografia din stînga, Nunweiller III primește trofeul din partea tov. M. Angelescu, președintele F.R.F.) precum și medaliile de aur, pentru fiecare jucător. Cu același prilej, echipelor Rapid și Steaua le-au fost acordate medalii de argint și de bronz, pentru locurile 2 și 3.

Cupa campionatului de tineret-rezerve a fost înmînată căpitanului echipei „U" CLUJ, jucătorul Iordache.

Trofeul acordat celui mai bun arbitru al anului a revenit lui V. PĂDUREANU (fotografia de jos)

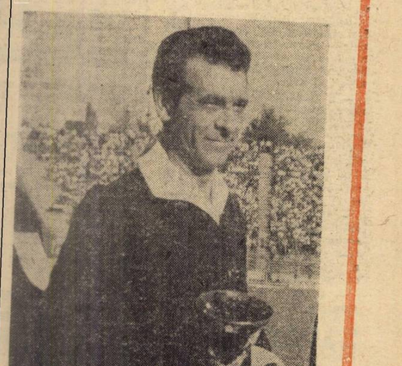

Pentru stimularea antrenorilor, arbitrilor și instructorilor care activează în fotbal, s-a instituit PLACHETA FEDERAȚIEI ROMÂNE DE FOTBAL care se acordă anual celor cu merite deosebite.

De altfel, în finalul ședinței plenare a comitetului federal, care a avut loc duminică dimineața, tov. Mircea Angelescu, președintele F.R.F., a înmînat primele plachete ale antrenorilor : **Valentin Stănescu** (pentru activitatea sa la Steagul roșu și la lotul olimpic), **Vintilă Mărdărescu** (Politehnica Iași), **Ștefan Covaci** (Steaua), **Vasile Băluțiu** (Universitatea Cluj tineret), **Gheorghe Dumitrescu** (echipa de juniori a Petrolului), **Traian Todoran** (Școala sportivă Sibiu), **Dumitru Macri** (C. F. R. Timișoara), pentru rezultatele obținute la această echipă și pentru corectitudinea cu care ea și-a apărat șansele, **Paul Popescu** (Metalul), **Leon Lazăr** (echipa de juniori Metalul), **Ion Kluge** și **Nicolae Gorgorin** (pentru rezultatele obținute în munca cu juniorii, la Progresul), **Francisc Fabian** (Centrul „23 August") și **Nicolae Oaidă** pentru rodnică activitate.

Totodată, au primit distincții arbitrii **Octavian Comșa, Iosif Ritter, Adrian Macovei** și **Mircea Bîlan**, care își încheie, pentru limită de virstă, o bogată și apreciabilă activitate.

VACANȚA, UN BUN SFĂTUITOR

ION BALAȘ, vicepreședinte al F. R. F.

O dată cu disputarea finalei Cupei României, cortina a-a lăsat peste un sezon competițional bogat și agitat, plin de interesante și utile învățăminte. De altfel, recenta ședință plenară a Comitetului federal a ilustrat din plin această afirmație.

Problema fundamentală care se pune acum, este : **ce facem pentru ca noul campionat și sezonul internațional de toamnă să se ridice la un nivel superior, să marcheze mai vizibil decît pînă acum progresul acestui popular sport ?**

Desigur, este greu să expun în limitele unui articol dezideratele ce le-aș considera ca implicit în jocul echipelor, F. R. Fotbal va organiza la sfîrșitul acestei luni un curs cu antrenorii diviziunei, a cărui temă de bază rămîne, în continuare, **METODE ȘI MIJLOACE DE SPORIRE A CAPACITĂȚII DE EFORT**, de realizarea cărcia depind multe din deciziile modernizării jocului echipelor noastre. Pe această bază, antrenorii vor trebui să-și întocmească riguroase planuri de pregătire pentru noul campionat, să acorde o grijă mai mare decît în trecut **sporirii volumului și intru, complexității, mijloacelor și individualizării antrenamentelor**, care mai lasă încă de dorit.

O grijă sporită trebuie acordată, pînă în începerea campionatului și **pregătirii fizice** la care se recomandă să nu se uite regulamentul de joc și regulamentul disciplinar, deoarece practica demonstrează lacune serioase în această privință chiar la jucătorii diviziunei A. Desigur că nu trebuie uitate nici **pregătirile administrative** ; este timpul reparării terenurilor și mai ales a anexelor. Vor **trepre**

(Continuare în pag 12)

CAMPIONUL EFICACITĂȚII

Cu zece ani în urmă, pe gazonul unde astăzi se înalță al stadionului „23 August", un „pitic" care încă nu împlinise 13 ani, juca prima finală a vieții lui în formația de copii a C.C.A., în deschiderea unui meci de seniori, de mare tradiție în fotbalul nostru, C.C.A.—Dinamo, care avea să hotărască echipa campioană. Gigi Tătaru păsea în lumea fotbalului, gustînd atunci din cupa amară a înfrîngerii, dar cu hotărîrea ce i se putea citi, în ochi din care nu curgeau lacrimile desnădejdii, de a se pregăti ca să-și împlinpine cîndva ziua împlinirilor depline.

Duminică 4 iulie, în finala Steaua — Dinamo, piticul de acum 10 ani cinstea o aniversare răsbunînd, poate, neputința primelor încercări ale copilăriei, sau poate neîncrederea unora în posibilitățile sale. Înscrîntul toate cele trei goluri ale victoriei, care avea să aducă echipei sale Cupa, primul trofeu în activitatea sa ca fotbalist. Primul mare succes realizat cu contribuția a încă trei goluri înscrise în fazele anterioare ale competiției și care adăugate celor 15 din campionat i-conferă lui Tătaru II titlul de campion absolut, necontestat (și totuși neîncoronat) al atacanților noștri, din acest sezon (M.I.)